

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- sellest tulenevalt tühistada Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (teine koda) 30. juuni 2015. aasta otsus kohtuasjas F-64/13: Z vs. Euroopa Liidu Kohus;
- langetada otsus vastavalt hagimenetluse algatusdokumendile kohtuasjas F-64/13;
- mõista vastaspoolelt välja kohtukulud käesolevas kohtuastmes;
- jätta apellatsioonkaebuse esitajale kõikide teiste nõuete esitamise, kaitseõiguste teostamise, väidete esitamise ning tegevuste teostamise õigus.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kuus väidet.

1. Esimene väide, et rikuti elementaarseid kaitseõigusi.
2. Teine väide, et rikuti õigusnormi, kuna väide seoses kaebuste lahendamise komitee pädevuse puudumisega ja Euroopa Kohtu 4. mai 2004. aasta otsuse⁽¹⁾ artikli 4 õigusvastasusega jäeti rahuldamata, rikkudes ilmselgelt seaduslikkuse põhimõtet, grammatilist tõlgendamist ja Euroopa Liidu õigusnormide hierarhiat.
3. Kolmas väide, et rikuti õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, täpsemalt osas, mis puudutab Avaliku Teenistuse Kohtu piiratud kontrolli hindamisaruannete sisu üle.
4. Neljas väide, et rikuti õigusnormi, kuna vaidlustatud kohtuotsuses ei võtnud Avaliku Teenistuse Kohus seisukohta selles osas, mis puudutab menetlustoimingute tegemise ja menetlust korraldavate meetmete taotlust.
5. Viies väide, et põhjendamatult jäeti kontrollimata hageja esitatud kriitika põhjendatus ja arvesse võtmata hindamiskomitee arvamus.
6. Kuues väide, et rikuti õigusnormi, kuna vaidlustatud kohtuotsuses märkis Avaliku Teenistuse Kohus, et hageja oli kohustatud esitama taotluse Euroopa Liidu personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 alusel, et saada hüvitist hindamisaruande hilinenud koostamise eest.

⁽¹⁾ Euroopa Liidu Kohtu 4. mai 2004. aasta otsus, mis reguleerib Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade kohaselt ametisse nimetava asutuse volituste kasutamist ja lepinguid sõlmima volitatud isikule muude teenistujate teenistustingimusi.

11. septembril 2015 esitatud hagi – Silver Plastics ja Johannes Reifenhäuser versus komisjon

(Kohtuasi T-582/15)

(2016/C 016/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Silver Plastics GmbH & Co. KG (Troisdorf, Saksamaa) ja Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (Troisdorf) (esindajad: advokaadid M. Wirtz, S. Möller ja W. Carstensen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 24. juuni 2015. aasta otsus AT.39563 hagejaid puudutavas osas;
- teise võimalusena vähendada hagejatel solidaarselt välja mõistetud trahvi summani, mis arvestades asjaolu, et hagejad ei moodusta üht majandusüksust, ei ületa 10 % hageja 1 käibest viimasel lõppenud majandusaastal enne trahvi määramise otsuse tegemist;
- kolmanda võimalusena vähendada hagejatel solidaarselt välja mõistetud trahvi summani, mis arvestades Maschinenfabrik'i võõrandamist, ei ületa vastavalt 10 % hageja 1 või hageja 2 käibest;
- neljanda võimalusena vähendada hagejatel solidaarselt välja mõistetud trahvi Loode-Euroopa piirkonna (LE) osas, määrares trahvi põhisumma kindlaks üksnes vahtpolüstüreenist (EPS) aluste müügist saadud käibe alusel;
- viienda võimalusena vähendada hagejatel solidaarselt välja mõistetud trahvi Loode-Euroopa piirkonna (LE) osas, määrares erinevaid rikkumisperioode arvesse võttes erinevad trahvisummad EPS-aluste sektori ja polüpropüleenist (PP) aluste sektori jaoks;
- kuuenda võimalusena vähendada hagejatel solidaarselt välja mõistetud trahvi, esiteks vähendades trahvi põhisumma kindlaksmääramiseks arvesse võetud müügiväärtuse osakaalu ulatuseni, mis kohaselt kajastab seda, et esimese võimalusena hageja 1 tegevus LE piirkonnas ja Prantsusmaal ning teise võimalusena ainult LE piirkonnas loetakse pelgaks teabe vahetamiseks, mitte aga hindasid puudutavateks kokkulepeteks, ning teiseks loobudes spetsiifilisest lisasummast LE piirkonna ja/või Prantsusmaa puhul;
- seitsmenda võimalusena vähendada hagejatel solidaarselt välja mõistetud trahvi, määrares trahvi LE piirkonna puhul üksnes Saksamaal saadud käibe alusel;
- kaheksanda võimalusena vähendada hagejatel solidaarselt välja mõistetud trahvi LE piirkonna puhul, loobudes spetsiifilisest lisasummast, teise võimalusena vähendada spetsiifilist lisasummat, arvestades asjaolu, et LE piirkonnas toime pandud rikkumised võrreldes rikkumistega muudes geograafilistes piirkondades olid ilmselgelt vähem konkurentsi kahjustavad;
- üheksanda võimalusena vähendada hagejatel LE piirkonna ja Prantsusmaa puhul solidaarselt välja mõistetud trahvi mõistliku summani;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad paluvad osaliselt tühistada komisjoni 24. juuni 2015. aasta otsus C(2015) 4336 (final) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 ning EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum AT.39563 – toiduainete pakendamine jaemüügiks).

Hagiavalduse põhjendamiseks esitavad hagejad seitse väidet.

- Esimene väide: rikutud on määruse (EÜ) nr 1/2003 ⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 1 ja artikli 23 lõiget 3 koostoimes ELTL artikli 101 lõikega 1

Hagejad väidavad, et komisjon luges hageja 1 tegevuse Lääne-Euroopa geograafilises piirkonnas (edaspidi „LE piirkond“) ekslikult hindasid puudutavateks kokkulepeteks, mis esinesid ühe ja vältava rikkumisenähtuse ja toiduainetööstuse jaoks ette nähtud vahetustüüpi aluste ja polüpropüleenist aluste tootmise ja edasimüümise valdkonnas.

- Teine väide: rikutud on ELTL artikli 296 lõiget 2 ja määruse (EÜ) nr 1/2003 artiklit 2 koostoimes asjaolude omal algatusel uurimise põhimõttega

Siinkohal leiavad hagejad, et komisjon ei ole piisavas ulatuses täitnud temal lasuvat tõendamiskoormist ega põhjendamiskohustust.

- Kolmas väide: rikutud on põhilisi menetlusõigusi, nagu need on tagatud EIÕK artikli lõigetega 1 ja 2 ja lõike 3 punktiga d ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 lõikega 2 ning artiklitega 48 ja 52

Hagejad on arvamusel, et rikutud on võistleva menetluse ja õiglase menetluse põhimõtet, kuna rahuldamata jäeti korduvad taotlused kohtusse kutsuda ja küsitleda hagejate nimetatud tunnistajaid ning süüdistuse tunnistajaid vastandada.

- Neljas väide: rikutud on komisjoni teatise, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul ⁽²⁾, punkte 24–26

Lisaks leiavad hagejad, et vaatamata asjaolule, et tingimused on täidetud, ei vähendatud hagejate trahvi nende esitatud tõendite osas, mis puudutavad süüks pandud rikkumisi LE piirkonnas.

- Viies väide: rikutud on määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 teist ja kolmandat lauset koostoimes ELTL artikli 101 lõikega 1

Hagejate hinnangul leidis komisjon ekslikult, et nad moodustavad ühe majandusüksuse ja järelikult ettevõtja eespool mainitud sätete tähenduses.

- Kuues väide: rikutud on määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 teist lauset

Hagejad on seisukohal, et kuna komisjon ei võtnud arvesse asjaolu, et Maschinenfabrik'is hagejale 2 kuulunud osaluse võõrandamine Reifenhäuser GmbH & Co. KG-le oli trahvi määramise otsuse kuupäevaks õigusjärgselt läbi viidud, ning kuna komisjon lisas selle eraldiseisva ettevõtja käibe trahvi arvutamisele, ületas komisjon trahvi ülempiiri, mis seaduse kohaselt ei või ületada asjaomase ettevõtja käibest 10 %.

- Seitsmes väide: rikutud on määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 esimese lause punkti a ja lõiget 3 koostoimes suunistega trahvide arvutamise kohta⁽³⁾ ja võrdse kohtlemise põhimõttega

Siinkohal kinnitavad hagejad, et kõigi trahvi määramise otsusega hõlmatud kartellide ja kõigi asjaomaste ettevõtjate puhul võeti põhisumma kindlaksmääramisel aluseks ühtne müügiväärtuse suurus 16 % ning ühtne spetsiifiline lisasumma 16 %, kuigi erinevate kartellide struktuur ja ettevõtjate individuaalne osalemine olid väga erinevad, mis seab hagejad halvemasse olukorda.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1, ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Komisjoni teatis, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (EÜT 2002, C 45, lk 3; ELT eriväljaanne 08/02, lk 155).

⁽³⁾ Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006, C 210, lk 2).

3. novembril 2015 esitatud hagi – Chic Investments sp. z o.o. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (eSMOKINGWORLD)

(Kohtuasi T-617/15)

(2016/C 016/51)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Chic Investments sp. z o.o. (Poznan, Poola) (esindaja: *radca prawny* K. Jarosiński)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ühenduse kujutismärk, mis sisaldab sõnalist osa „eSMOKINGWORLD” – kaubamärgitaotlus nr 12 581 741

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 25. juuni 2015. aasta otsus asjas R 3227/2014-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— täies ulatuses tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 25. juuni 2015. aasta otsus;

— mõista kohtukulud, sealhulgas apellatsioonimenetlusega seotud kulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited

— rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkte b ja c;

— rikutud on määruse nr 207/2009 artiklit 75.